

[Erik Andersen]

Jeg vil også gerne sige, at det er min opfattelse, at såvel den enkelte jæger som jagtorganisationerne er akkurat lige så interesserede i bevarelse af en righoldig fauna i den danske natur som andre brugere af samme natur.

Det er min opfattelse, at jægerne og jagtorganisationerne rent faktisk er de eneste, der gør noget ved denne sag. Gennem oprettelse og administration af vildtreservater og gennem beplantninger alle steder, hvor dette er muligt, og i øvrigt ved andre biotopforbedringer søger såvel den enkelte jæger som hans organisationer at råde bod på de uheldige følger af den meget intensive dyrkning i det åbne land. Dertil kommer vildtpleje i form af vinterfodring, udsættelser m.v. samt jægerens forståelse for og medvirken til, at virkelig truede arter beskyttes gennem nedsatte jagttider eller endog gennem total fredning.

Et andet problem, som fru Janne Normann var inde på, er det spørgsmål, som vi kommer til at behandle temmelig indgående i udvalget, nemlig hvorvidt jagttiderne bør indgå i selve lovforlaget. Det er måske bemærkelsesværdigt her, at både jagtorganisationerne og de grønne grupper, som landbrugsministeren kalder dem, er enige om, at jagttiderne bør optages i selve loven. Det kan der naturligvis argumenteres en hel del for; bl.a. kan jagtkonsulenterne og andre, der beskæftiger sig med uddannelse af jægere og derved anvender lovens bogstav, med rette hævde, at det er vanskeligt at undervise i jagttider, hvis man ikke har noget fast og endegyldigt eller entydigt at holde sig til. Men hvis man vil fastholde den bestemmelse, at det skal stå i jagtloven, bør man også fastholde den bemyndigelse, ministeren hidtil har haft til at indføre særlige særfredninger, alene ud fra lovtekniske grunde, og det vil sige, at man meget hurtigt kan få en uoverensstemmelse mellem det, der står i loven, og det, der rent faktisk er gældende. Det er, som også ministeren siger det, meget uheldigt, og det taler for, at man giver ministeren ret i, at en rammelovgivning er at foretrække på dette område.

Svend Heiselberg (V):

Der er mange grunde til, at venstre ønsker, at jagtadministrationen forbliver under land-

brugsministeriet. Jeg vil blot nævne en enkelt ting, nemlig at jagten og landbrugerhvervet er så nært knyttet til hinanden, at det for os føles helt unaturligt at lægge det under to forskellige ministerier.

Vi har jo i øvrigt også erfaring for, hvad der er sket med administrationen af vore skove, efter at skovstyrelsen blev overført til miljøministeriet, og vi må nok sige, at sporene skræmmer.

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, der gav udtryk for, at lovgivningen skal komme naturvennerne til gode, at der vel ikke findes større naturvenner end netop jægerne, så også derfor må det være rimeligt, at man tager alle mulige hensyn til jægerne.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er det radikale venstres principielle holdning, at naturforvaltningen i Danmark burde samles under én administration i alle dens led. Det er derfor også vores syn som en naturlig forlængelse af det, at administrationen af jagt, som er et led i den samlede naturforvaltning, burde hænge sammen med den øvrige naturforvaltning og naturligt kunne placeres under miljøministeriet. Det er vort principielle synspunkt, og det vil vi arbejde for.

I øjeblikket er jagt ressortmæssigt henlagt til landbrugsministeriet; det er derfor også ressortmæssigt landbrugsministerens lovforlag, vi behandler her i dag. Det kan derfor heller ikke naturligt behandles, som det hele ligger, andre steder end i landbrugsudvalget. Men jeg har gerne villet give denne stemmeforklaring; når vi stemmer for, at lovforlaget behandles i landbrugsudvalget, er det med den begrundelse for vores synspunkt, at vi finder, at forvaltningen af naturressourcerne bør samles under én hat, og at det bør ligge under miljøministeriet.

Margrete Auken (SF):

Det er blot en kort bemærkning til hr. Erik Andersen, og hvad der ellers måtte have været af ord om had til jægerne. Det er fuldstændig 100 pct. sikkert, at vi nu kommer ind i en skyttegravskrig, hvor folk begynder at hade hinanden, og derfor er det altså lidt vigtigt, at vi her får klarhed på, hvad der rent faktisk er blevet sagt. Jeg vil derfor bede hr. Erik Andersen helst fra denne talerstol